

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13267** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. от АПК. С решение №15630/18.11.2019г. по адм.д.№1643/2019г. на ВАС-Трето отделение е отменено решение №119/07.01.2019г. по адм.д.№1427/2018г. по описа на АССГ и делото е върнато на съда за ново разглеждане от друг състав. Делото е образувано по искова молба, допълнително уточнена, от М. А. А., с която се иска да бъде осъдена Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/ да му заплати обезщетение в размер на 30 000 лева за причинени му неимуществени вреди в периода от 06.02.2015г. до предявяването на исковата молба на 18.02.2016г., изразяващи се във влошено самочувствие и увереност, влошени семейни отношения, емоционален срив и изхабени нерви, от отменена Заповед № ДК-11-Сф-1/06.01.2015 г. на началника на РО НСК „С. област“ при РДНСК - Югозападен район /ЮЗР/, с която е отменено разрешение за строеж № 9/15.01.2015 г. за обект: „Вилна сграда с ЗП – 89.22 кв.м. и РЗП 157.26 кв.м. в ПИ № 112, м. „М. равнище“, землището на с Горни окол, общ. С.. Претендира се и законната лихва върху главницата от момента на увреждането – 31.07.2015 г. до окончателното изплащане на задължението; както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът М. А. А., р.пр., чрез адв.Д., поддържа така предявения иск.

Ответникът – Дирекция за национален строителен контрол, чрез юриск. П. и в

представена от нея писмена защита, оспорва иска. Прави възражение за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото, че искът е неоснователен и недоказан.

Като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения по делото нотариален акт за продажба на недвижим имот № 116, том-II, рег. № 2508, дело № 302/2004 г., ищецът М. А. А. е собственик на поземлен имот с площ 550 кв.м., представляващ имот №112, м.,„М. равнище“, землището на [населено място] окол, общ.С., за който със Заповед № ЛС-01-979/17.09.2012 г. на кмета на Община-С. е одобрен подробен устройствен план – план за застрояване, по който е предвидена вилна сграда.

Отказът за издаване на разрешение за строеж № 3/29.08.2013 г. на главния архитект на Община – С. и Заповед № ДК-10-ЮЗР-34/19.03.2014 г. на началника на РДНСК „Югозападен район“, с която той е потвърден, са отменени с решение на Административен съд – София – област по адм.д. № 1264/2013 г.; като в изпълнение на дадените от съда указания от главния архитект на Община – С. е издадено разрешение за строеж № 9/15.01.2015 г. за вилна сграда.

Със заповед № ДК–11-Сф-1/06.02.2015 г, фактическа грешка в която е поправена със Заповед №ДК-11-Сф-03/16.03.2015г., на началника на РО - НСК „Столична област“ при РДНСК „Югозападен район“, е отменено разрешение за строеж № 9/15.01.2015 г., издадено от главния архитект на Община – С..

С решение №606/31.07.2015г. по адм.д. №241/2015г. на Административен съд София-област, заповед № ДК–11-Сф-1/06.02.2015 г. е отменена като незаконосъобразна, а разрешението за строеж № 9/15.01.2015 г., издадено от главния архитект на Община – С., е потвърдено.

Относно твърдените претърпени от ищеца неимуществени вреди, по делото са разпитани като свидетели Л. Д., С. П., М. М. и С. К., които установяват, че след отмяната на разрешението за строеж ищецът бил сринат емоционално, станал унил, загрижен, по-притеснителен, чувствал се унижен. Станал и избухлив, често спорел с баща си, и споменавал, че иска да напусне страната. Бил претеснен и защото бил вложил пари от банков кредит /20 000лв./ в закупуването на строителни материали, но при последвалата отмяната на разрешението невъзможност да строи, той не знаел какво да предприеме, а му откраднали и част от материалите.

При така установените факти и като съобрази задължителните указания, дадени с решение №15630/18.11.2019г. по адм.д.№1643/2019г. на ВАС-Трето отделение, настоящият съд формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на

административна дейност. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

В случая безспорно се установява първата предпоставка – отменена с решение №606/31.07.2015г. по адм.д. №241/2015г. на Административен съд София-област като незаконосъобразна Заповед № ДК–11-Сф-1/06.02.2015г. на началника на РО - НСК „Столична област“ при РДНСК „Югозападен район“. В производството по ЗОДОВ, съдът само проверява дали ли е отменен административен акт, но не може повторно да прави проверка за неговата законосъобразност, както и проверка на съдебното решение, с което той е отменен, което съдебно решение е влязло в сила и съгласно чл.177, ал.1 АПК има действие по отношение на всички. Поради това, ирелевантна по настоящото дело е сочената практика на ВАС за потвърдени заповеди, с които се отменят разрешения за строеж за обекти в същата местност поради липса на материална компетентност на гл.архитект на [община].

С оглед установеното от разпитаните по делото свидетели, съдът приема и че отменения като незаконосъобразен акт за ищеца са породени негативни психически преживявания, които са негова пряка и непосредствена последица. Т.е. установяват се неимуществени вреди, и причинна връзка между тях и акта на служител на ДНСК.

За да определи справедливия размера на обезщетението за тях, съдът взема предвид вида и интензивността на тези емоциите – притеснения и унилоост, проявени в контактите на ищеца с свидетелите и гневните му изблици в отношенията с баща му по повод създадената ситуация, както и естествените вътрешни преживявания, породени от неизвестността относно продължаването на строежа и взетите кредити за материали за него. Съдът взема предвид и, че същите са породени от засягане на имуществени ценности на ищеца, както и тяхната продължителност - от издаването на заповедта на 06.02.2015г., до нейната отмяна на 31.07.2015г., т.е. почти шест месеца, като приема, че след отмяната на заповедта евентуални негативни преживявания на ищеца, не са нейни преки и непосредствени последици. С оглед горното, съдът приема, че справедлив размер по смисъла на чл.52 от Закона за задълженията и договорите на обезщетение за тях е 750лв. Това обезщетение следва да бъде присъдено на ищеца, ведно със законната лихва, както е поискана - считано от датата на влизане на отменителното решение в сила - 31.07.2015 г. до предявяването на исковата молба и от предявяването на исковата молба до окончателното изплащане на главницата. Искът за обезщетение за размера над 750лв. до 30 000лв. следва да бъде отхвърлен.

По направеното искане за присъждане на разноски по делото от ищеца, и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да бъде осъден за заплати на ищеца направените от него по делото разноски за държавни такси в размер на 20лв. Относно разноските за адвокатско възнаграждение и с оглед направеното от ответника възражение за прекомерност на платения от ищеца размер, съдът като взе предвид уважената част от иска, и разпоредбата на чл.7, ал.2, т.1 от наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ към уговаряне и заплащане на хонорарите, съдът намира, че от общо платените от ищеца 6400лв., ответникът ще следва да му възстанови по 300лв. за всяка инстанция съгласно чл.1,

ал.4 от Наредба №1, т.е. за разглеждането му три пъти пред АССГ – по адм.д.№1661/16г., по адм.д.№1427/18г. и настоящото и 2 пъти пред ВАС – по адм.д.№3699/17г. и 1643/19г., т.е – 1500лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, Административен съд - София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на М. А. А., ЕГН-[ЕГН], обезщетение за причинени му неимуществени вреди в периода от 06.02.2015г. до 31.07.2015г., от отменена Заповед № ДК-11-Сф-1/06.02.2015 г. на началника на РО НСК „С. област“ при РДНСК - Югозападен район, с която е отменено разрешение за строеж № 9/15.01.2015 г., издадено от гл.архитект на Община-С., в размер на 750лв. /седемстотин и петдесет лева/, ведно със законната лихва върху него, считано от 31.07.2015г. до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ иска на М. А. А., ЕГН-[ЕГН], да бъде осъдена Дирекция за национален строителен контрол да му заплати обезщетение за причинени му неимуществени вреди в периода от 06.02.2015г. до 18.02.2016г., от отменена Заповед № ДК-11-Сф-1/06.02.2015 г. на началника на РО НСК „С. област“ при РДНСК - Югозападен район, с която е отменено разрешение за строеж № 9/15.01.2015 г., издадено от гл.архитект на Община-С., за размера над 750лв. до 30 000лв.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на М. А. А., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 325 /триста и двадесет и пет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: